1972-73 ஆம் ஆண்டு
நிதி நிலை அறிக்கை

முதலமைச்சர்

மாண்புமிகு

திரு மு. கருணாநிதி

அவர்கள் ஆற்றிய உரை

1972 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1 ஆம் நாள்

தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சர், மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி அவர்கள், 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சட்ட மன்றப் பேரவைமுன் வைத்து, 1972 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1 ஆம் நாளன்று ஆற்றும் உரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே,

வெற்றிமாலை, நியாயத்தின் கழுத்தில் விழுந்தே தீரும் என்பதற்கேற்ப இந்தியத் திருநாடும்—

உரிமை முழக்கம் தொடக்கத்திலே அலட்சியப் படுத்தப்பட்டாலும் ஒரு நாள் அதற்கான உயர்ந்த மரியாதை கிடைத்தே தீரும் என்பதற்கு அடையாளமாக புதிய வங்க தேசமும்—

உலக அரங்கில் கம்பீரமாகத் தலைதூக்கிப் புன்னகை சிந்தும் எழுச்சிமிகு காட்சிகண்டு இதயம் பூரித்தவாறு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பேரவையின் சார்பில் நாலரைக் கோடித் தமிழ்மக்களின் திருமுன் வைத்து அவர்களின் பேராதரவை என்றும்போல் இன்றும் இறைஞ்சி நிற்கின்றேன்.

2. 1972—73ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை மதிப்பீடுகளையும், 1970—71ஆம் ஆண்டின் கணக்குகளையும், 1971—72ஆம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகளையும் இன்று உங்கள் பால் வழங்குவதில் உவகையடைகிறேன்.

3. நடந்து முடிந்த போரில் கிழக்கு வங்கத்தின் குரலுக்கு ஜனநாயக உணர்வோடு காது கொடுத்து இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் செயல்பட்ட

திறனையும், இந்தியத் தளபதிகள், வீரர்கள் காட்டிய வியத்தகு ஆற்றலையும் எத்தனைமுறை இந்த அவையில் பாராட்டிப் புகழ்ந்திடினும் தெவிட்டுவதே இல்லை.

4. நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கு நமது மாநிலத் தமிழ் மறவர்கள் சிந்திய ரத்தம்—மாநில அரசின் மூலம் மாநில மக்கள் எல்லா வகையிலும் அளித்த ஆதரவு, இந்திய ஒருமைப்பாட்டில், தமிழகத்திற்கு உள்ள உளமார்ந்த நம்பிக்கையின் அடையாளங்களாகும்.

5. மூன்று மாத கால அளவில் 3·30 கோடி ரூபாய் நாட்டுப் பாதுகாப்பு நிதியாகத் திரட்டியிருப்பதும், அதற்கு தமிழ்மக்கள் மனமுவந்து அள்ளித் தந்திருப்பதும், கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர் வரையில் நமது ஒன்றுபட்ட தேசீய முழக்கம் எதிரியின் செவிப் பறையைக் கிழித்திடச் செய்யும் என்பதற்கு மற்றுமொரு உதாரணமாகும்.

6. பகைப்புலத்தை வேரறுப்பதில் இந்திய மக்கள் காட்டிய ஒற்றுமை மேலும் வலுப்பெற வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு தணியாத ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதே இந்திய ஜனநாயகத்தின் வலிமை என்ற பேருண்மையை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. ஒற்றுமை என்றால் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்று பொருளல்ல. ஜனநாயகம் தழைத்தோங்க வேண்டுமானால் பல்வேறு கருத்துக்களுக்கும், பல்வேறு கொள்கைகளுக்கும் சுதந்திரமளிக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாடு சமதர்மம், ஜனநாயகம் மலர வேண்டியதை முழு மனதுடன் ஒப்புக்கொண்டாலும், அந்த நோக்கத்தை எந்த வழிவகைகளில் இந்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் எய்திடுவது என்பதில் கருத்துவேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். இந்தியாவின் பல மாநிலங்களும் ஒரே வழியில்தான் செயல்பட வேண்டுமென்றும், அறநெறி பிறழாது வேறு வழிகளில் சென்று இந்த நன்னோக்கத்தை அடைந்திட முயற்சித்தல் கூடாதென்றும் தடைக் கற்களைப் பரப்புவது, நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஏற்றதாக அமையாது. இந்த உண்மையை உள்ளத்தில்

நிறுத்தி, பரந்த இந்திய பூபாகத்தின் எதிர் காலத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகளை உலவ விடுவது இன்றியமையாத ஒன்று என்பது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் முன்னுரைப் பகுதியாக அமைகிறது.

7. 1971–72 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை அவைமுன் வைத்து நான் உரையாற்றுங்கால், சமதர்ம வளங்கெழு சமுதாயத்தினை ஏற்படுத்துவது நமது பொறுப்பாகும் என சுட்டிக்காட்டினேன். சமதர்மம் என்றால் வெறும் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டுமல்ல ; சமுதாய நிலையிலும் மாற்றங்கள் பூத்துக் குலுங்கிட வேண்டும். சமுதாய மாற்றமற்ற பொருளாதார மாற்றம், புண்ணை மறைத்துப் பொன்துகில் அணிந்து கொள்கிற கதையாக முடிந்துவிடும். பொருளாதாரத் துறையில் மட்டும் நவீன கால முன்னேற்றங்களை நடமாட விட்டுவிட்டு சமுதாயத் துறையில் பகுத்தறிவற்ற கொள்கைகளை படமெடுத்தாட அனுமதித்து விட்டால், சமதர்மம், புயல் நுழைந்த பூங்காவாகத் தான் தோற்றமளிக்கும்.

8. இந்தக் கருத்துக்களை நெஞ்சத்துச் சித்திரங்களாக்கி, நாடு வாழ, நலிவு தீர, சமுதாயக் கேடு களைய, 1967ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் பொறுப்பேற்று, தொடர்ந்து 1971-லும் மக்களின் பேராதரவோடு பயணம் நடத்தும் இந்தத் தமிழக அரசு, தேர்தல் காலத்து வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்க விடப்பட வேண்டியவை என்று கருதாமல், அவைகளைக் கல்மேல் எழுத்தெனக் கொண்டு இயன்ற வரையில் கடமை ஆற்றி வருகிறது.

*சென்னை ராஜ்யம் சென்றது ;
தமிழ் நாடு எனும் பெயர் வென்றது.

*எங்கும், எதிலும் தமிழ் ;
இறைவனுறையும் இடத்திலும் தமிழ்.

*சுயமரியாதை சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் சட்ட சம்மதம் பெற்றது ;

*அர்ச்சகர் நியமனம், தகுதி அடிப்படையில் அனைவர்க்கும் பொருந்துமெனக் கூறியது.

*பின்தங்கியோர் நலக்குழு ;

*பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு ;

*குடிசை மாற்று வாரியம் ;

*குடிநீர் வாரியம் ;

*கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி;

*நில உச்ச வரம்பும், விதிவிலக்குகள் நீக்கமும் ;

*விவசாயத் தொழிலாளருக்கு குடியிருப்பு மனைகள், நியாயக் கூலி நிர்ணயம் ;

*ஏழையெளியோர், அரிசனங்கள், பின்தங்கிய மக்களுக்கு இலட்சக் கணக்கில் நிலப்பட்டா—மனைப் பட்டா ;

*பேருந்துகள் உச்சவரம்பு—அதனைத் தொடர்ந்து நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டம் ;

*இளைஞர் அணி வாயிலாகப் பட்டதாரி மாணவர்க்கு வேலைவாய்ப்பு ; பட்டிதொட்டி எல்லாம் சமுதாய மறுமலர்ச்சிப் பணிகள் ;

*உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கம் ;

*ஊரெல்லாம் மின்னொளி மயம் ;

*மாநிலத் திட்டக் குழு ;

*நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ;

*மத்திய-மாநில உறவு பற்றி ஆராய மற்றுமோர் குழு ;

*காவலர்க்குச் சலுகைகள் ;

*கைத்தறியாளர் துயர் நீக்கத் திட்டங்கள் ;

*தொழிலாளர் நலநிதி அமைப்பு ;

*ஆசிரியர்களுக்குச் சலுகைகள், வேலைவாய்ப்பு ;

*அரசு அலுவலாளர்க்கு ஊதிய உயர்வு ;

*அரசியல் விருப்பு வெறுப்பின்றி, ஆருயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தியாகிகளுக்கு மாதாந்திர நிதி உதவி ;

இவைகளன்னியில் ஒவ்வொரு துறையின் சார்பாகவும் ஆற்றிய பணிகளை எண்ணிப் பார்த்தும், ஆற்றிட வேண்டிய பணிகளை எடுத்துரைத்தும் மேலும் சில குறிப்புகளைத் தருவதற்கு முன்பு, நமது மாநில நிதி நிலை பற்றிக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

9. வரவு-செலவுத் திட்டம்.

1971–72 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அளித்தபோது, வருவாய்க் கணக்கில் ரூபாய் 342·65 கோடி வரவு இருக்குமென்றும், ரூபாய் 358·52 கோடி செலவிருக்குமென்றும், இதன் விளைவாக வருவாய் பற்றாக்குறை ரூபாய் 15·87 கோடி இருக்குமென்றும் நாம் கருதினோம். இப்போதுள்ள நிலைமையில், வரவு ரூபாய் 377·41 கோடியாக இருக்குமென்றும் செலவு ரூபாய் 375.67 கோடியாக இருக்குமென்றும், வருவாய் உபரி ரூபாய் 1·74 கோடியாக இருக்குமென்றும் கருதப் படுகிறது. பேரவையின்முன் வைக்கப்படும் 1972–73 வரவு-செலவுத் திட்டப்படி, வருவாய்க் கணக்கில் செலவு ரூபாய் 394·78 கோடியாகவும், வரவு ரூபாய் 397·27 கோடியாகவும் இருக்குமென்றும், இதன் விளைவாக வருவாய் உபரி ரூபாய் 2·49 கோடி கிடைக்கு மென்றும் கருதியுள்ளோம்.

10. கடன் சுமை.

மத்திய அரசுக்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் சுமையினால் நமக்கு ஏற்படுகிற இடர்ப்பாட்டினை யும் இப்பேரவைக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1972–73 ஆம் ஆண்டில் திட்ட வகையிலும் பிற வகை யிலும் மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் கடன் தொகை ரூபாய் 45·80 கோடியாகும். ஆனால், இதே ஆண்டில் மத்திய அரசுக்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகை ரூபாய் 53·38 கோடியாகும். மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் பெறுவதைவிட, நாம் திருப்பித் தருகிற தொகை ரூபாய் 8 கோடி கூடுதலாக இருக்கிறது. எனவே மூலதனக் கணக்கில் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான செலவு முழுவதையும் இம் மாநில அரசின் நிதியிலிருந்தே செய்ய வேண்டி வருகிறது.

வட்டி வீதத்தைக் குறைத்தும், கடன் தவணைக் கால அளவை நீட்டித்தும், கடனைத் திருப்பித் தருவதற்கான நிபந்தனைகளை தளர்த்த வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசைப் பலகாலம் வேண்டி வருகிறோம். மாநில அரசின் இந்த நியாயமான முறையீட்டுக்கு மத்திய அரசு இணங்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

11. திட்டச் செலவு-அதிகப் பற்று.

1968–69 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 93·49 கோடி அளவுக்கு நாம் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்க, 1969–70ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 72·00 கோடி நாம் செலவிடுவதற்கு மட்டுமே மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. இவ்வாறு குறைவான தொகை ஒதுக்கினால், வளர்ச்சி வேகம் தடைப்பட்டு பின்னோக்கிப் போகும் என நாம் சுட்டிக் காட்டினோம். எனினும், 1970–71 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 79·30 கோடியாகவும், 1971–72 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 80·20 கோடியாகவும் அமைக்க வேண்டுமென மத்திய அரசு நம்மை வலியுறுத்தியது. ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூபாய் 575 கோடியாவது செலவிட வேண்டுமெனவும், ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 100 கோடி முதல் ரூபாய் 125 கோடி அளவிலேனும் செலவிட வேண்டுமெனவும் நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டோம். இதற்காக மத்திய அரசு நமக்கு அளிக்கும் நிதி உதவியாகிய ரூபாய் 202 கோடியை ரூபாய் 250 கோடியாக உயர்த்துவது; நிதி ஆணைக்குழு நமக்கிழைத்த அநீதியைப் போக்குவது; கடன் தவணைக் கால அளவை மாற்றி அமைப்பது; இவை பற்றி நாம் விடுத்த வேண்டுகோளை பரிவுடன் கருதிப் பார்க்கவேண்டுமென மத்திய அரசை நாம் வேண்டினோம். இக் கோரிக்கைகள் மத்திய அரசின் ஆய்வில் இருப்பதையொட்டித்தான், 1969–70 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 87·05 கோடி அளவிலும் 1970–71 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 97·45 கோடி அளவிலும் நிறைவேற்றி, 1971–72 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 114·98 கோடி அளவிலும் செயல்படுத்தி வருகிறோம், இதற்காக நம்மால்

முடிந்தவரை கூடுதல் நிதி ஆதாரத்தைத் திரட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் நாம் எடுத்துள்ளோம். அதே நேரத்தில், திட்டத்தின்கீழ் வராத செலவினங்களை நாம் எவ்வகையிலும் உயர்த்திவிடவில்லை. ஊதிய ஆணைக் குழு பரிவுரைகளின் விளைவினை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால், திட்டத்தின்கீழ் வராத செலவின் அளவு, கடந்த சில ஆண்டுகளாக, 1968–69 ஆம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட பெருமளவு உயர்வு இன்றி இருப்பதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். எனவே, செலவைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து, நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கும் நம்மால் ஆனதைச் செய்துள்ள இந்நிலையில், இந்த அளவுத் திட்டத்தை வரைந்து நிறைவேற்றியது நியாயமேயாகும். நாம் எதிர்பார்த்த இவ்வுதவி கிட்டாத சூழ்நிலையில், திட்டச்செலவின் விளைவாகவே ரிசர்வ் வங்கியிடம் நமக்கு அதிகப்பற்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடப்பாண்டு திட்ட அளவினைக் குறித்தும் நமது பொதுவான நிதிநிலைமையினைக் குறித்தும், மத்திய நிதி அமைச்சருடனும் மத்திய திட்ட அமைச்சருடனும் திட்ட ஆணைக்குழுவுடனும் கடந்த டிசம்பர் திங்களில் நான் கலந்து பேசினேன்; இம் மாநிலத்தின் 1972–73 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தின் அளவு ரூபாய் 117 கோடியாக இருக்கவேண்டுமென்றும், நடப்பாண்டு திட்டச் செலவு ரூபாய் 114–115 கோடியாக இருக்கலாம் என்றும் அக்கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கேற்ப, உங்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்படி, நடப்பாண்டில் ரூபாய் 114·98 கோடி திட்டத்திற்கும், 1972–73 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 116·63 கோடி திட்டத்திற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அப் பேச்சுகளின் அடிப்படையில், 1971–72 ஆம் ஆண்டிற்குரிய தேவையான திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவின் விளைவாக ஏற்படும் அதிகப்பற்றை சரி செய்ய மத்திய அரசின் வழிவகை முன்பணமாக ரூபாய் 66·33 கோடி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதில், ரூபாய் 1·99 கோடி இந்த ஆண்டிலேயே மத்திய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்

படும். ரூபாய் 9·95 கோடி 1972–73-ல் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். அசல் வகையிலும் வட்டி வகையிலும் இந்திய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய இந்தத் தொகைக்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

12. வேளாண்மை.

பார் முழுதும் ஏர் முனையில்!—அதனை ஏற்றமிகு முனையாக ஆக்கப் பசுமைப் புரட்சி நடத்துகிறோம். கடன்பெறும் வசதிகளை விரிவுபடுத்தியும், பாசன வாய்ப்புகள், உரங்கள், பயிர் பூச்சி கொல்லிகள் முதலியன எளிதாகக் கிட்டும்வண்ணம் செயல்பட்டு வருகிறோம். மிகுபயன் தரும் பயிர் வகைகள் நடப்பாண்டில் 59 இலட்சம் ஏக்கரில் விளைவிக்கப்பட்டுள்ளன. 1972–73-ம் ஆண்டின் இதற்கான இலக்கு 66 இலட்சம் ஏக்கராகும். சத்துணவில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளவைகளில் ஒன்றான புரதம் மிகுந்த பயறு வகைகளை 1969-70-ம் ஆண்டில் 11 இலட்சம் ஏக்கரில் விளைவித்ததற்கு மாறாக, 1971–72-ம் ஆண்டில் 14 இலட்சம் ஏக்கரில் விளைவித்து வருகிறோம். குடுமியாமலையில் பயிறு விதைப்பண்ணை ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளோம். பயறு உற்பத்தி பெருகுமேயானால் நமது மாநிலத்தில் அதன் விலை கட்டுப்படுத்தப்பட வழி ஏற்படும்.

13. வேளாண்மைப் புதிய முறைகள்.

உழவர் பிரச்னைகளை ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு எடுத்துரைத்து, ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்ட புதிய முறைகளை உழவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்துவதே வேளாண்மை விரைந்து முன்னேறுவதற்கான சிறந்த வழியாகும். குடுமியாமலையிலும் ஏனைய ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் இந்தப்பணி தீவிரமாக்கப்படும். நெல், பருத்தி, பயறு ஆகியவற்றின் புதிய வகைகளின் மேம்பாட்டில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் முனைப்புடன் பணி தொடங்கிவிட்டது. நெட்டிழைப் பருத்தியின் வளர்ச்சியில் இப் பல்கலைக் கழகம் விரைந்து கவனம் செலுத்தி அந்தப் பருத்தியின் இறக்குமதியையே நாம் பெரிதும் நம்பியிருப்பதை மட்டுப்படுத்துமெனக் கருதுகிறேன்.

14. வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம்.

வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம் ஏற்படுத்தியுள்ள பணி நிலையங்களின் வளர்ச்சி மகிழத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது. இதுவரையில் டிராக்டர் பழுது பார்க்கும் நிலையங்கள் ஐந்து ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம் மூலமாக 1971—72-ல் இதுவரை 1,080 டிராக்டர்கள் கொடுக்கப்படும். பயிர் பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் தயாரிப்போடு மட்டு மல்லாமல், பல்வேறு வேளாண்மை பயிரிடு பொருட்கள் வழங்குவதிலும் இக்கழகம் கவனம் செலுத்தக் கருதி யுள்ளது.

15. வேளாண்மைக் கடன் வசதி.

கூட்டுறவுத் துறையில் வேளாண்மைக்கென 1966—67-ல் ரூபாய் 31·41 கோடியும், 1970—71-ல் ரூபாய் 44·43 கோடியும் குறுகிய கால, மத்திய கால கடன் வசதி அளித்துள்ளதை ஒப்புநோக்கின், நமது சாதனையின் வெற்றி வெள்ளிடைமலையென விளங்கிடும். 1971—72-ல் ரூபாய் 50 கோடியும், 1972—73-ல் ரூபாய் 61 கோடி கடன் வசதியளிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வாயிலாக வழங்கப்பெறும் நீண்ட காலக் கடன் வசதி, 1966—67-ல் ரூபாய் மூன்று கோடி அளவிலிருந்து 1968—69-ல் ரூபாய் 15·48 கோடி யாகவும், 1970—71-ல் ரூபாய் 22·66 கோடியாகவும் உயர்ந்தது ; 1971—72-ல் ரூபாய் 29·40 கோடிக்கு உயரும். 1972—73-ல் அதற்கு மேலும் உயருமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

16. கால்நடை வளர்ப்பு.

கால்நடை மருத்துவப் பணியின் சீரமைந்த ஒருங் கிணைப்புத் திட்டத்தை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. 1972—73-ல் பத்து புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள் உருவாகும். ஒருசில மாவட்டங்களில் கால்நடை வளர்ச்சிச் சிறப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும். கோழிப்பண்ணையும் பன்றி வளர்ப்பும் சீராக விரைந்து நடைபெறுகிறது. 1970—71-ல் ரூபாய் 3·06 கோடி

என்று இருந்ததற்கு மாறுக, 1972–73-ல் கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பில் ரூபாய் 4·30 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

17. பால் வழங்கு திட்டம்.

பால் உற்பத்தித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியும், பால் சேகரிப்பு, பாலைப் பதப்படுத்துதல், எடுத்துச் செல்லுதல் போன்றவற்றில் வசதிகளை ஏற்படுத்தியும், நகரங்களின் கூடுதல் பால் தேவையை நிறைவு செய்து கிராமப் பகுதிகளில் வருமானத்தைப் பெருக்க திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், இந்தியப் பால்பண்ணைக் கழகம் இம் மாநிலத்தில் பால்பண்ணை சீரமைப்பிற்கு ரூபாய் 8·87 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. இது பால்பண்ணைக்குரிய இயல்பான திட்டங்களுக்கு மேற்பட்ட சிறப்புத் திட்டமாகும். 1967–68-ல் 33,000 லிட்டர் பாலை நாள் ஒன்றுக்கு உற்பத்தி செய்த மாதவரம் பால்பண்ணை, இப்போது 70,000 லிட்டர் என்ற நிலையை எய்தியுள்ளது. பால் உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டத்தின்கீழ், சென்னை மாநகருக்கு வழங்கும் பால் அளவு, மூன்று இலட்சம் லிட்டர்களாக ஐந்தாண்டுகளில் உயர்த்தப்படும். ரூபாய் 55 இலட்சம் செலவில் சென்னையில் இரண்டாவது பால்பண்ணை அமைத்திட அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. பால்பண்ணைத் தொழில் விரிவடைவதின் மூலம், செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, சேலம், கோவை, நீலகிரி, மதுரை, திருச்சி, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களின் பகுதிகளில் உள்ள குடியானவர்களுக்கு கணிசமான கூடுதல் வருவாய் கிடைக்கும். இத் திட்டங்கள் செம்மையாகச் செயல்படுத்த தமிழ் நாடு பால்பண்ணைக் கழகம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுவருகிறது.

18. பாசன வசதி.

பாசன ஏற்பாடுகளின் பராமரிப்பிற்கான நிதி ஒதுக்கீடு, 1966–67-ல் ரூபாய் 7·89 கோடியிலிருந்து 1971–72-ல் ரூபாய் 14·23 கோடிக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது 1972–73-ல் ரூபாய் 14·28 கோடியாக அமையும். இந்த நிதியைக் கொண்டு காவேரி, அமராவதி,

வைகை, தாமிரபரணி போன்ற ஆற்றுப் பாசன ஏற்பாடு களின் பராமரிப்பு வேகமாகச் செயல்படுத்தப்படும். தற் போதுள்ள பாசன ஏற்பாடுகளைத் தக்க முறையில் மாற்றி அமைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அரசு ஆய்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. தஞ்சைப் பாசன ஏற்பாட்டைப் புதுமைப்படுத்தும் நமது செயற்குறிப்புகளுக்கு உலக வங்கி மதிப்பீட்டுத் தூதுக் குழுவினர் ஒப்புதல் அளித் திருந்த போதிலும், மத்திய அரசு, தொழில் நுட்ப அனுமதியை வழங்கியிருந்த போதிலும், நாம் எண்ணிய வாறு புதுமைப்படுத்தும் பணிகள் நடைபெற முடியாமல் தடைப்பட்டுவிட்டன. வேளாண்மை உற்பத்தி நலனையும், நீர்வளத்தைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதையும் எண்ணிப்பாராமல் இன்றியமையாத இத் திட்டத்தின் செலவை ஒதுக்கி வைப்பது, பொருளாதார வளர்ச்சிக் கண்ணோட்டத்தில் விவேகமுடையதல்ல என்பதை பன் முறையெடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இத்தகைய நேரங்களில் மத்திய அரசு தலையிட்டு மாநிலங்களுக் கிடையே உள்ள தண்ணீர் தகராறுகளுக்கு நியாயமான தீர்வு காணவேண்டுமென்றே எவரும் விரும்புவர்.

19. கங்கை-காவிரி இணைப்பு.

மாநிலங்களுக்கிடையில் தண்ணீர் தகராறுகள் ஏற்படாமலே இருக்கவும், எழுந்த பிரச்சினைகள் எளிதில் தீர்ந்திட ஏற்ற வழியாகவும், கங்கை நதி தீரத்தி லிருந்து காவிரி நதி தீரம் வரையில் வளங்கொழிக்கச் செய்யும் திட்டமாகவும், இந்தியப் பெருநாட்டின் ஒற்றுமைச் சங்கிலியாகவும் காவிரியுடன் கங்கையை இணைக்கும் மகத்தான திட்டத்தை உடனடியாகத் தொடங்கவேண்டுமென்று மாநில அரசின் சார்பில் மத்திய திட்ட அமைச்சருடனும் நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சருடனும், நான் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி யுள்ளேன். அந்த மிகப் பெரிய திட்டத்தில் கங்கை காவிரி இணைப்புக்கிடையே கோதாவரி கிருஷ்ணு போன்ற நதிகளும் இணைக்கப்படும். முதலில் காவிரியுடன் அந்த நதிகளை இணைத்தும், அதே போல வடக்கே மகாநதி

போன்றவைகளை கங்கையுடன் இணைத்தும், அதன் தொடர்பாகக் கங்கை காவிரி நதியை இணைக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டால், படிப்படியாக தொடர்புடைய மாநிலங்கள் பயன்பெற்று, ஓரிடத்தில் வெள்ளப் பெருக்கும் பிறிதோரிடத்தில் வறட்சியும் என்கிற ஏற்றத் தாழ்வான நிலையும் மாறிடக்கூடும். அதற்கான ஆரம்பப் பணிகளை மத்திய அரசு மேற்கொள்ளவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20. புதிய பாசனத் திட்டங்கள்.

மாநிலம் முழுவதும் பாசன வசதி பெறும் பழைய ஆயக்கட்டுகளை நிலைப்படுத்தவும், புதுப் பாசனம் பெறும் ஆயக்கட்டுகளைப் பெருக்கிடவும் தொடங்கப்பட்ட சின்னாறு, பரப்பலாறு, பாலாறு—பொரந்தலாறு, தண்டரை, நந்தன் கால்வாய், கருப்பாநதி, பொன்னணியாறு, பிளவுக்கல் ஆகிய திட்டங்களுக்கு, 1972–73 ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 3·90 கோடி செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது; இது உட்பட பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்த ரூபாய் 8·17 கோடி மூலதனக் கணக்கில் திட்டத்தில் செலவிடப்பட இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

21. மின் வசதி.

மின்னொளி வசதி இல்லாத கிராமங்களே தமிழகத்தில் இல்லாத நிலைமை உருவாக்குவோம் என்று இந்த அரசு மேற்கொண்ட சூளுரையின் அடிப்படையில் 1971—72 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் மின்வசதி பெற்ற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 50,900 என இருக்குமென மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1972—73 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நமது குறிக்கோள் தமிழக முழுவதும் பெருமளவில் நிறைவேறிவிடும்.

22. புதிய மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள்.

அதிக அளவு மின்சார உற்பத்திக்கான திட்டங்களை நாம் உடனடியாக வகுக்க வேண்டியுள்ளது. தூத்துக்குடியில் அனல்மின் நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் திட்டம் நம்மிடம் உள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு விரைவில் இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கும் என நம்புகிறோம்,

நெய்வேலி அனல் மின் உற்பத்தி இயந்திரச்சாலையை முழுவதும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில், இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டும் வேலை இன்றியமையாததாகிறது. கல்பாக்கம் திட்டத்தின் வேலைகளையும் இந்திய அரசு விரைவுபடுத்துமென நம்புகிறேன். நமது மின்னிணைப்பில் 100 மெகாவாட் மின் உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொள்ளும் வகையில் பாண்டியாறு-புன்னப்புழா திட்டத்திற்கு காலம் தாழ்த்தாது ஒப்புதல் அளிக்குமாறு கேரள அரசை விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

23. சாலைகள், போக்குவரத்து வசதி.

வரும் ஆண்டில், சாலை மேம்பாட்டிற்கான புதிய செலவுகளுக்காக ரூபாய் 3·68 கோடிக்கும், சாலை பராமரிப்புக்காக ரூபாய் 6·63 கோடிக்கும் வகை செய்துள்ளோம். இது தவிர, தேசிய நெடுஞ்சாலைகளுக்காக 1971–72-ல் ரூபாய் 5·44 கோடி நம் மாநிலத்தில் செலவிடப்படும். இந் நிதி நிலை அறிக்கையில் அடங்கியுள்ள அரசின் முக்கியமான முடிவு ஒன்று 1,000 மைல் நீளமுள்ள பேருந்துகள் செல்லும் ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளை அரசு மேற்கொள்ளுவது பற்றியதாகும். இதனை இந்த அவை வரவேற்குமென நம்புகிறேன். இந்த அவையின்முன் நான் அறிவிக்க விரும்பும் இன்னொரு முக்கியமான செய்தி, ரூபாய் 5·33 கோடி செலவாகும் பாம்பன் பாலத்திற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது என்பதாகும். இதனையொட்டி, நெடுநாட்களாக நாம் வேண்டிவரும் சேதுசமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்திற்கும் மத்திய அரசு விரைவில் ஒப்புதல் அளிக்குமென நம்புகிறேன்.

24. கிராம முன்னேற்றம்.

சமதர்ம அரசின் முதன்மையான பணிகளில் ஒன்று, நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வை அகற்றுவதாகும். அந்த அடிப்படையில் நமது அரசு கிராமப்புற முன்னேற்றத்தில், கிராம மக்களின் நல்வாழ்வில் தொய்வில்லாத அக்கறையைத் தொடர்ந்து காட்டிவருகிறது. எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்னொளி என்பதைப்போல, எல்லாக் கிராமங்களிலும்

எல்லா வசதிகளும் இருந்திடச் செய்ய வேண்டு மென்பதே அரசின் குறிக்கோளாகும். பெரும்பாலான கிராமங்களில் இணைப்புச் சாலைகள் இல்லை; குடிநீர் வசதி யில்லை. இந்தத் தொல்லை தீர பல்லாண்டு காலமாகத் தவம் கிடக்கும் பட்டிக்காட்டு பாமர மக்களை மகிழச் செய்ய வேண்டிய மகத்தான பொறுப்பு, சாமான்ய மக்களின் பிரதிநிதிகளான நமக்குத்தான் உண்டு என்பதை நாடறியும். சிற்றூர்கள் அனைத்துக்கும் சீர்மிகு சாலைகள் அமைத்திடவும், குடிநீர் வசதி அளித்திடவும் 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகுமெனினும், அதனையெண்ணி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டேயிருந்தால் அந்த நல்ல காரியத்திற்கான தொடக்க விழாவில்கூட நம்மால் அடியெடுத்து வைக்க முடியாமல் போய்விடும். அந்தப் பயன்மிகு காரியத்தைப் படிப்படியாகச் செய்து முடித்திட வேண்டுமென உறுதி செய்து, முதற்கட்டமாக ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் மாநிலம் முழுதும் 1,500 மக்களும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களும் வாழ்கின்ற கிராமங்களை முக்கிய சாலைகளுடன் சேர்க்கும் இணைப்புச் சாலைகளை அமைப்பதென்றும், அதற்கிடையே உள்ள சிறிய கிராமங்களை இணைக்கும் திட்டத்தையும் சேர்த்து நிறைவேற்றுவதென்றும், அதற்காகும் செலவிற்கு மோட்டார் வாகன வரி மீது 10 சத வீதம் உபரி வரி விதிப்பதென்றும் முடிவு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்காக கிராமச் சாலை வளர்ப்பு நிதியொன்று அமைக் கப்படுகிறது. இதற்கு மேலாக, ஒன்றியங்கள் தங்கள் பகுதியிலுள்ள சிற்றூர்களை இணைப்பதற்கான சாலைகளை அமைப்பதற்காகவும், குடிநீர் வசதியைப் பெருக்குவதற் காகவும் ஊரகத் தீர்வை மேல்வரி (Local Cess Surcharge) $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் வரை விதிக்கலாம் என்று இப்போதிருப்பதை $2\frac{1}{2}$ ரூபாய் வரையில் விதிப்பதற்கு ஒன்றியங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்படும். அரசுக்குள்ள நிதிப் பற்றுக்குறையின் காரணமாகவும், அதே நேரத்தில் தீவிரத் திட்டமிட்டு இணைப்புச் சாலை வசதி களையும் குடிநீர் வசதிகளையும் எல்லாக் கிராமங்களும் பெறவேண்டுமென்பதற்காகவும் இத்தகைய ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. குடிநீர் வாரியம் செயல்படுத்துகிற

நகர் குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்தில் ஆயுள் ஈட்டுறுதி கழகத்தின் உதவியைப் பெறுவது போலவே, கிராமப் பகுதி குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்திற்கும் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் உதவியை நாம் நாடியுள்ளோம்.

25. மக்கள் நல்வாழ்வு.

மக்கள் நலம் பேணுதற்கும், பொதுவான புறத் தூய்மை அமைவதற்கும் இந்த அரசு எடுக்கும் முயற்சிகள் மேலும் தீவிரப்படுத்தப்படுகின்றன—பரவலாக்கப்படுகின்றன—என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக 1966–67ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 16·75 கோடி ஒதுக்கீடும், 1971–72 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 33·38 கோடி ஒதுக்கீடும், 1972–73 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 34·69 கோடி ஒதுக்கீடும் செய்யப்பட்டிருப்பதை ஒப்புநோக்கிட வேண்டுகிறேன்.

மதுரை, கோவை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் மருத்துவக் கல்லூரி மேம்படுத்தும் புதிய ஏற்பாடுகள்—

குடந்தை, ஆத்தூர், திருப்பத்தூர், தென்காசி ஆகிய இடங்களில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனைப் பிரிவுகளைக் கட்டுதல்—

தானிப்பாடி, திட்டகுடி, வள்ளிபுரம், காரைக்குடி, மேட்டூர் அணை ஆகிய இடங்களில் மருத்துவமனைப் படுக்கைகளை அதிகப்படுத்துதல்—

ஆகியவை இந்த ஆண்டு மேற்கொள்ளும் திட்டங்களாகும். இந்தத் துறையில் புதிய வளர்ச்சித் திட்டமொன்றை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். மாவட்ட கழகங்கள் ஏற்கனவே நடத்தி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைத்த இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட மருந்தகங்களை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நீண்டநாள் முறையீட்டை ஏற்றுக் கொண்டு, முதற்கட்டமாக 1972–73 ஆம் ஆண்டில் 45 ஒன்றிய மருந்தகங்களை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள முன்வந்துள்ளது.

26. கல்வி.

1967–68ஆம் ஆண்டு 'கல்வி' என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கிய தொகை ரூபாய் 53·56 கோடியென்பதற்கு மாருக, 1972–73ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 89·85 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வித்துறையில் முன்னேறியுள்ள நாடுகளின் கல்விச் செழுமையை நமது அறிவுக் கூடங்களில் மணங்கமழ்ந்து மலரச் செய்வதற்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தும் வகையில் நிபுணர் குழு ஒன்றினை அமைக்க அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

27. தமிழகத்தை விட்டு வெளியேறி வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களில் பலர் பணி புரிகின்றனர். அவர்களில் சிலர் தமிழகத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு, அவர்கள் கற்றுள்ள புதிய மேம்பாட்டு முறைகளை இங்குள்ள நிலையங்களில் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றதாக ஒரு புதிய திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்கிறது. அத்தகையோரில் தகுதி படைத்த ஐம்பது பேருக்கு உயர்பணி உதவித்தொகை (Fellowships) அளிக்கப்படும். அதற்கு " தமிழ் நாடு உயர்பணி உதவித்தொகைத் திட்டம் (Tamil Nadu Fellowship Scheme) " எனப் பெயர் இடப்படும். ஆறு திங்கள் முதல் ஓராண்டுக் காலம் வரை, அவர்கள் நம் நாட்டிலுள்ள கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்ற இத் திட்டம் வாய்ப்பளிக்கும்.

28. அரிசன, பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன்.

அரசின் மேம்பாட்டு திட்டங்களிலே, அரிசன, பிற்பட்ட வகுப்பினரது நலன்களுக்கான திட்டங்கள் முக்கிய இடத்தை தொடர்ந்து பெற்று வருகின்றன. 1966—67-ல் ரூபாய் 3·59 கோடி மாநில அரசு ஒதுக்கியிருந்ததற்கு மாருக, 1972–73 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 8·41 கோடி அரிசன வகுப்பினர் மேம்பாட்டிற்காக மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசிடமிருந்து இதற்கென தனித்த நிதி ஒதுக்கம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்ட போதிலும், இந் நிதி ஒதுக்கத்தை நாம் செய்துள்ளோம். இவ்வரசு பொறுப்பேற்ற நிலையில் 2,400 அரிசனக் குடியிருப்புகள் மின் வசதி பெற்றிருந்தன ; நாம் எடுத்த தீவிர முயற்சி

களின் பயனாக இன்று 15,600 அரிசனக் குடியிருப்புகள் மின்னொளி பெற்றுத் திகழ்வதை மகிழ்வுடன் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன் களுக்காக 1966–67-ல் ரூபாய் 0·91 கோடி மாநில அரசு செலவிட்டதற்கு பதிலாக, 1972–73-ல் மொத்தம் ரூபாய் 4·68 கோடி செலவிட வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

29. கைத்தறி நெசவாளர்கள்.

நமது மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நலன்களுக்கான திட்ட நிதி ஒதுக்கம் 1966–67-ல் ரூபாய் 1·82 கோடியாக இருந்ததற்கு மாறாக, 1971–72-ல் ரூபாய் 2·03 கோடியாக உயர்த்தப் பட்டது; 1972–73-ல் ரூபாய் 2·34 கோடியாக மேலும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கைத்தறித் தொழி லாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிப் பதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு விரைவில் பெற்று, ஆய்ந்து முடிவுகள் எடுக்கும்.

30. தொழிலாளர் நலன்.

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் உருவாயிற்றெ னினும், மாநிலமெங்குமுள்ள தொழிலாளர் நலனில் இந்த அரசு மிகுந்த அனுதாபத்துடன் அக்கறை காட்டி வந்துள்ளது. இந்தியாவின் வேறு பல பகுதிகளோடு ஒப்பிடும்போது, தமிழகத்தில் தொழிலாளர் பிரச்சினை களில் அரசு கடைபிடித்து வரும் நிதானப் போக்கினை நடுநிலையாளர் உணர்ந்து பாராட்டவே செய்வர். வன்முறையாளர்களும், சமூக விரோதிகளும், சில கிளர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்போது சட்டம், ஒழுங்கினைக் காத்து அமைதி நிலவிடச் செய்யும் பொறுப்பை இந்த அரசு தட்டிக் கழித்துவிட இயலாது.

31. கோவையில் மூடப்பட்ட ஐந்து ஆலைகளைத் தொழிலாளர் நலனுக்காக ஏற்கனவே இந்த அரசு திறந் ததும், அதற்கு முன்பு வேலையின்றிப் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்க்கு இரண்டு இலட்ச ரூபாய் நிவாரணத் தொகை அளித்ததும், இப்போதும் மூடப்பட்ட

ஆலைகளைத் திறந்திட மத்திய அரசோடு வாதாடுவதோடு நில்லாது பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்க்கு மூன்று இலட்ச ரூபாய் நிவாரணத் தொகை அளிக்க முன்வந்ததும், ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணத் தொகை அளித்ததும், தொழிலாளர் நலனுக் காகவே கோவை டெக்ஸ்டூல்ஸ், சதர்ன் ஸ்டரக்சரல்ஸ், லாஸ்கோ ஆகிய தொழிற்சாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்று நடத்த முன்வந்ததும் அவர்கள்பால் அரசு கொண்டுள்ள அன்பின் அடையாளங்களேயாகும்.

32. பொருளாதாரக் குவியல் முறையை அகற்றி சமதர்ம சமுதாயத்தை நிறுவிட, கூட்டுறவுத் துறை, அரசுத்துறைகளில் தொழில் வளர்ச்சி காணவேண்டும். இந்தத் துறைகளில் நடைபெறும் தொழில்களில், தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்திலும், பங்கு மூலதனத் திலும் இடம் அளித்து நிர்வாகிகளும், தொழிலாளிகளும் சேர்ந்து தொழிலை நிர்வகிப்பதற்கு வழிவகை காண்பது ஒரு புதிய கொள்கைத் திட்டமாகும். இதில் தொழில் சீருறவும் தொழிலாளர் நலன் பாதுகாக்கப்படவுமான சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்ய ஒரு குழு நியமிக்கப்படும்.

33. தொழில் வளம்.

தமிழக அரசு இடைவிடாது எடுத்துள்ள முயற்சி களின் பயனாக மத்திய அரசு, சேலம் உருக்காலைக்கான ஆக்கப்பணிகளை விரைவுபடுத்துவதற்கு இணக்கம் தெரி வித்திருப்பதற்கு நன்றி கூறுவதோடு, சேலம் திட்டத் திற்குத் தடைகளாக இடையில் வந்த சில பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டு விட்டதற்கும் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரையில் மாநில அரசின் தொழிற்கொள்கையும், தொழில் வளர்ச்சிக்கு அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு கிடைத்த வெற்றிகளும் விரிவாக இடம்பெற்றதை பேரவை உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். 1971 ஆம் ஆண்டில் இதுவரையில் மத்திய அரசிடமிருந்து நமது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளின் விளைவாக 40 அனுமதிக் கடிதங்களும் 45 உரிமங்களும் புதிய தொழில்கள் தொடங்குவதற்குக் கிடைத்துள்ளன.

34. அரசு அலுவலாளர்கள்.

அரசு எடுக்கும் முடிவுகளைச் செயல்களாகத் தொடுக்கும் அரசு அலுவலாளர்களின் வாழ்வில் நிம்மதியிருக்க வேண்டுமென்ற குன்றா விழைவுடன், இரண்டாவது ஊதியக்குழு அமைத்து ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 23 கோடி அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு அளித்துள்ள இந்த அரசு, அண்மையில் அவர்களது மிக முக்கியமான முறையீடு ஒன்றை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. பல்லாண்டு காலமாக அவர்களை அடிமை மனப்பான்மையுடன் நடத்தி வருவதாக அவர்களால் கருதப்பட்டதும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதுமான ரகசியக் குறிப்பேட்டு முறையை அடியோடு ரத்து செய்து விட்டோம். பதவி உயர்வுகளுக்கு, அலுவலர்கள் மீது வெளிப்படையாக சாட்டப்பெற்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் நிரூபிக்கப்பட்டு அதற்கான ஆதாரக் குறிப்புகள் இருந்தால் அவைகளை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் போதுமானது. ரகசியக் குறிப்போ, திறந்த குறிப்போ தேவையில்லை.

35. ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்று, 1972ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாள்முதல்வீட்டு வாடகைப்படி விகிதங்களை மேலும் உயர்த்த வகை செய்யப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இதன் பயனாக சென்னை நகரில் 1972ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல், ஊதியத்தில் 12 சத வீதமும், கோவை, மதுரையில் 8 சத வீதமும், இரண்டாம் நிலைப் பகுதிகளில் 6 சத வீதமும், மூன்றும் நிலைப் பகுதிகளில் 4 சத வீதமும் ஆக வீட்டுவாடகைப்படி உயர்த்தப்படுகிறது. இதன் விளைவாக ரூபாய் 1·82 கோடி ஆண்டொன்றுக்கு கூடுதல் தொடர் செலவை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. நிதி இடர்ப்பாடுகள் மிகுந்த இந் நிலையிலும் தனது அலுவலாளர்கள்பால் அரசுக்குள்ள ஆழ்ந்த அக்கறையை இம் முடிவுகள் எடுத்துக் காட்டுமென நான் நம்புகிறேன். மேலும் அரசு அலுவலாளர்களிடமிருந்தும், ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவில் தங்களுக்கேற்பட்டுள்ள முரண்பாடுகளை (anomalies) களைவதற்காக இதுவரை அளிக்கப்பட்டுள்ள முறையீடுகளைப் பரிசீலித்து

ஆறு திங்கள்களுக்குள்ளாக அரசுக்குப் பரிந்துரைகளை வழங்க அரசுத் தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்படும்,

36. தமிழ் நாடு வாணிபக் கழகம்.

ஏறிவரும் விலைவாசிகளுக்குக் காரணம், மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூறி நிம்மதி பெற்றுவிட முடியாது. வாங்கும் சக்தி எட்டிப் பார்க்க முடியாத ஏழை எளிய மக்கள் ஏராளமாக, வாழ்ந்திடும் நாட்டில் இந்தப் பிரச்சினை அனைத்திந்திய அளவில் பரிசீலித்துத் தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும், நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் உணவுப் பொருள் வாங்கி வழங்கும் கழகம் (Civil Supplies Corporation) ஒன்றுஅண்மையில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் பணி, அரிசி முதலிய ஒன்றிரண்டு பொருள்களை ஓரளவு வாங்கி தேக்கி வைத்து, விலையேறும்போது நியாய விலையில் மக்களுக்கு வழங்குவது என்பதாகும். குறிப்பிட்ட அளவில் தொடங்கியுள்ள இந்த முயற்சியை மேலும் விரிவுபடுத்தி, மாநில ரீதியாக நம்மால் முடிந்த அளவு விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த, தமிழ் நாடு வாணிபக் கழகத்தை நிறுவுவதற்கு விரைவான நடவடிக்கைகள் குறுகிய காலத்திற்குள்ளாக எடுக்கப் படும்.

37. பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு.

ஏற்பது இகழ்ச்சி என்றாள் தமிழ் மூதாட்டி. இகழ்ச்சி யாருக்கு? ஏற்பவருக்கு அல்ல! அவர்கள் ஏற்பது; அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நமக்குத் தான் இகழ்ச்சி. தமிழகத்தில் அறுபதாயிரத்திற்கு மேற் பட்ட பிச்சைக்கார சகோதர சகோதரிகளும், ஆறாயிரத் திற்கு மேற்பட்ட தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களும் நம் உடன்பிறப்புக்களேயாவர். அவர்கள் வறுமைச் சகதியில் நெளியும் புழுக்களாய் வாடிடும் கொடுமை காணச் சகியாது, இந்திய நாட்டிலேயே முதல் மாநில மாக, நமது தமிழகத்தில் சென்ற ஆண்டு ஜூன் திங்கள் மூன்றாம்நாள் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதி தொடங்கப் பெற்றது. என் பணிவான வேண்டுகோளுக்கிணங்க,

கருணையுள்ளங் கொண்ட பொதுமக்கள் சில மாதங்களி லேயே ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதியினை வாரி வழங்கினர். பரனூர், உளுந்தூர்பேட்டை, பர்கூர் ஆகிய மூன்று இடங்களில் தொழுநோய் இரவோர்க்கான விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்தம் அவதி நீக்கிடும் வண்ணம் தீவிரத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, நமது மாநிலத்தில் பிச்சைக்காரரே இல்லையெனும் புது நிலை ஏற்படுத்த அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. அதற்குத் தொடர்ந்து நல்லகம் வாய்த்தோர் நிதி குவித்திட வேண்டுகிறேன். அத்துடன் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் மேலும் அமைத்திடவும், அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளித்திடவும், அவர்களைப் பராமரித்திடவும் அவர்களுக்குத் தொழில் பயிற்சி அளித்திடவும் ஆகிய செலவுகளுக்காக, அன்பளிப்பு நிதிகள் மட்டும் போது மானவையல்ல என்ற நிலையில், குதிரைப் பந்தயவரி, பந்தயம் பிடிப்போர், பந்தயக் கணக்கு இயந்திரம் மீது 15 சதவீதத்திலிருந்து 20 சதவீதமாகவும், மற்றவர்கள் மீது 20 சதவீதத்திலிருந்து 25 சத வீதமாகவும் உயர்த்தப்படும். இதன் வாயிலாக ஆண்டுக்கு ரூபாய் ஐம்பது லட்சத்திற்குக் குறை யாமல் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தக் கூடுதல் வருவாய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதிக்கு அளிக்கப்படும்.

38. நிலச் சீர்திருத்தம்.

சமதர்ம வழியில் நடைபயிலும் இந்த அரசு, நிலப் பிரபுக்கள் முறையைக் களையெடுத்து உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் உண்மைப் பயனை அறுவடை செய்ய, முனைந்து முன்னேறுவதை அனைவரும் உணர்வர். 1961-ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட உச்ச வரம்புச் சட்டம், விரிவான நீண்டகால எச்சரிக்கை விளம்பரத்துடன் கொண்டு வரப்பட்டதால், சட்டம் வருவதற்கு முன்பே அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான தந்திரங்களில் நிலக்குபேரர்கள் ஈடுபட்டு, பினாமி முறையிலும்—ஏராள மான தங்குதடையற்ற விதிவிலக்கு வாய்ப்புக்களிலும் தங்கள் பரந்த நிலப்பரப்பை மறைத்துக் கொண்டு

நிமிர்ந்து நின்றார்கள். சட்டமோ நாணிக்கோணி தலை தாழ்த்திக் கொண்டது. அந்த நிலை மாற்ற இந்த அரசு, 1970ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஒரு உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை பதினைந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏகரா என்ற அளவில் திடுமென அறிவித்து, அதன் தொடர்பாக கரும்பு, மேய்ச்சல் காடுகளுக்கான விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்துள்ளது. இந்த புரட்சிகர சட்டம் பேரவையில் நிறைவேறி, குடியரசுத் தலைவரின் அங்கீகாரம் கிடைத்து, அதற்கான பணிகள் நடைபெறத் தொடங்கி யுள்ளன. பல்லாண்டு காலமாக வீட்டுமனை சொந்த மற்றிருந்த விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்க நாம் நிறைவேற்றிய சட்டத் திற்கு குடியரசுத் தலைவரின் அங்கீகாரம் கிடைத்து, அந்தப் புனிதப் பணியும் தஞ்சைத் தரணியில் சென்ற திங்கள் 27ஆம் நாள் திருவையாற்றில் ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

39. நிலச் சீர்திருத்தத்தின் மற்றொரு கட்டமாக புதிய அறிவிப்பு ஒன்றினைச் செய்ய விரும்புகிறேன். நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் உள்ள விதிவிலக்கு களின் மூலம் ஏராளமான நிலங்கள், அரசு கையகப் படுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளன. நமது அரசாங்கக் கொள்கையின் அடிப்படையில் ஏற்கனவே கரும்பு, மேய்ச்சல் நில விதிவிலக்குகளை நீக்கியிருக்கிறோம். அதனைத் தொடர்ந்து, அரசியல் சட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய 1950ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 26ஆம் நாளுக்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட்ட அறக் கட்டளைகளில் (Trusts) கல்வி, மருத்துவம் ஆகிய பெயரால் உள்ள அறக்கட்டளைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் அந்த அறக்கட்டளைகளுக்கென ஒரு குறிப் பிட்ட அளவு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு, 1950ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 26ஆம் நாளுக்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட்ட ஏனைய அறக்கட்டளைகளுக்குள்ள நிலங்களுக்கான விதி விலக்குகள் அனைத்தும் அறவே நீக்கப்படும் என்றும் இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக் கிறேன். இதற்குரிய சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரி லேயே கொண்டு வரப்படும்.

இஃதன்னியில் ஒரு குடும்பத்துக்கு அதிக அளவு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கலாம் என்ற அளவை, 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றும் இன்று முதல் மாற்றியமைக்க, வேண்டிய திருத்தங்கள் சட்டத்தில் செய்யப்படும்.

40. கடன் நிவாரண சட்டம்.

நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சி யெனும் தருவுக்கு, கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடிப் படைகள்தான் வளமூட்டும் வேர்களாகத் திகழ்கின்றன. நிலத்தை நம்பி வயிற்றைக் காக்கும் எண்ணிறந்த ஏழை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை, கடன் சுமை கழுத்தை அழுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதிக வட்டிக்கு தனிப்பட்டோரிடம் கடன்கள் பெறுவதும், அந்த வட்டியே முதலைவிட அதிகமாகப் பெருகிப் பயமுறுத்து வதும், திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் திண்டாடுவதும் நம் கண்ணெதிரே காணும் காட்சியாகும். அஃதேபோல் குறைந்த வருமானமுள்ள தொழிலாளர்கள், உழைப் பாளிகள், அரசு அலுவலாளர்கள், தனிப்பட்டோரிடம் கடன்கள் பெற்று தாங்கவொண்ணு வட்டி விகிதத்தால் கடன் பளு தலைக்கேறத் தவித்திடுகின்றனர்.

இந்த அவல நிலை போக்குவதற்கு, 1938ஆம் ஆண்டு விவசாயிகள் நிவாரண சட்டத்தின் அடிப் படையில் கடன் நிவாரணங்களை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப் புதிய சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதோடு, மேலும் குறைந்த வருவாயுள்ள தொழிலாளர்கள், உழைப்பாளிகள், அரசு அலுவலாளர்கள் ஆகியோருக்கும் நிவாரணம் வழங்குகிற வகையில் அவர்களது கடன் சுமையைக் குறைக்கவும் சட்டம் கொண்டுவரப்படு மென்பதைக் களிப்பு பொங்கிட அறிவிக்கிறேன்.

41. இது தவிர, நிலக் குத்தகைதாரர்கள் நில உடைமையாளர்களுக்குத் தர வேண்டிய பழைய நிலு வையை நான்கு ஆண்டுகளில், ஆண்டுக்கொரு தவணை யாக செலுத்திட வேண்டுமென்று, குத்தகைதாரர்களுக்கு வசதியாக 1968ஆம் ஆண்டில் சட்டம் இயற்றியுள் ளோம். இந்தத்தவணைக் காலச் சலுகை கிடைத்தும்கூட

குத்தகைதாரர்கள் நில உடைமையாளர்க்குச் செலுத்திட வேண்டிய பழைய நிலுவைகளை முழுதும் செலுத்தமுடியாமல் இடர்ப்படுவதால் அவர்கள் துயரைத் துடைக்கும் வகையில், இந்த நடப்புப் பசலிக்கு அவர்கள் நில உடமையாளர்க்குத் தரவேண்டிய குத்தகையை பாக்கியின்றித் தந்திருப்பவர்களாக இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30ம் நாள் முடிய (1380-வது பசலி முடிய) செலுத்தவேண்டிய பழைய குத்தகை நிலுவை அனைத்தும் ரத்து செய்யப்படுவதற்கான சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவரப்படும் என்பதை மிக்க மகிழ்வுடன் அறிவிக்கின்றேன்.

42. மாநில சுயாட்சி.

ஏழை நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் நல் வாழ்வினையே மையமாகக் கொண்டு அந்தச் சாமானிய மக்களின் பிரதிநிதிகளாக ஆளும் பொறுப்பிலிருந்து, எத்தனையோ எதிர்ப்புக்களுக்கிடையேயும், உயர் மட்டத்திலிருப் போரின் உறுமல்களுக்கிடையேயும், "இதுகள் ஆள்வதா?" என்ற ஏகடியங்களுக்கிடையேயும்—மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு எனக்கொண்டு, பழைய அந்தஸ்துக் கள், குடும்பப் பெருமைகள், குலப்பெருமைகள் எதுவு மற்றப் பராரிகளின் தோழர்களாய், அரசுக் கடமை யாற்றி, இருக்கின்ற அதிகாரங்கள், வசதிகள், வாய்ப்புக் களை அடிப்படையாக வைத்து சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் அழுந்திக் கிடக்கும் மனித தெய்வங்களை ஆராதனைக்குரியவர்களாக ஆக்க, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வாயிலாகவும் இதற்கு முன்பு வெளியிடப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகள், திட்டங்கள் வாயிலாகவும் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை, எங்களைத் தாழ் வாகக் கருதிடினும், எங்கள் முற்போக்கு எண்ணங்களைத் தாழ்வாகக் கருதிடாதவர்கள் காய்தல் உவத்தலின்றிச் சிந்தித்திடுவர் என நம்புகிறேன்.

43. நமதரசுக்குள்ள அதிகார வரம்புகளுக்கேற்ற வாறு, பின்னடைந்தோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், தவித்து

நிற்போர் நெஞ்சுயர்த்த ஆவனசெய்துள்ளோமெனினும், உடனடியாகச் சந்தித்துத் தீர்வு காண வேண்டிய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு அதிகாரமோ, நிதியாதாரமோ, குறைந்த பட்ச உரிமைகளோ கூட இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

44. இதற்குத் தலையாய காரணம் இந்திய அரசமைப்பு, 'கூட்டாட்சி' என்று கூறப்பட்ட போதிலும் 'ஒன்றியம்' என்ற சொல்லே அரசமைப்புச் சட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு, அதன் தொடர்பாக 'கூட்டாட்சி' கோட்பாடுகளுக்கு முரணான பல வகையுறைகள் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டன. ஒன்றியம் என்பது பெயரளவுக்காகி, ஒற்றையாட்சிப் போக்கு மிகுந்து விட்டதென்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. அதிகாரப் பிரிவில் மத்திய அரசின் பக்கம்தான் தராசுத்தட்டு தாழ்ந்து நிற்கிறது. உயர்ந்து நிற்கும் தராசுத் தட்டை அண்ணாந்துப் பார்த்து பெருமூச்சு விடும் நிலைதான் மாநிலங்களுக்கு !

"மாநில விவகாரங்களில் மைய அரசு தலையிட பெருமளவு வாய்ப்புக்கள் காண்கின்றன. இதன் மூலம் மாநிலங்களின் சுயாட்சி உரிமை பாதிக்கப்படுகின்றது".

என்று இராஜமன்னார் குழுவினர் அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளனர்.

இப்போதுள்ள அமைப்பில் மாநிலங்களில் சட்டமன்றங்கள் இருப்பதும், முதலமைச்சர், மற்றும் அமைச்சர்கள் இருப்பதும் சுயாட்சிதானே என வாதிடுவோர் உண்டு. தனக்குத் தேவையற்ற அதிகாரங்கள் பலவற்றை மத்திய அரசு மாநில அரசிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டும்—மாநில அரசுகளுக்குத் தேவையான பல அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளிக்காமலும் இருக்கின்ற நிலை, சுயாட்சித் தத்துவத்தின் முழுமையைக் காட்டுவதாகாது. காலதாமதமின்றி மக்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்திடவும், நிதிக் கூறுகளை விரிவாக்கி மாநிலங்களில் வளம் பெருக்கிடவும், அந்தந்த மாநில மக்களின் உணர்வுகளுக்கேற்ப செயல்படவும், மத்திய அரசு எஜமானனாகவும்,

மாநில அரசுகள் ஏவல் கேட்போராகவும் மாறுகிற நிலையொழிந்து தோழமை உணர்வு வலுப் பெற்றிடவும், மாநிலங்களுக்கு முழு சுயாட்சி வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். இந்தியாவின் பாதுகாப்பு, மத்திய அரசு வலிமையுடன் இருந்திட வேண்டுமென்பதில்தான் உள்ளதென்பதில் இரு கருத்துக்களுக்கு இடமே இல்லை.

விழுதுகள் வலிவடைவதால் ஆலின் அடிமரம் வலிவிழந்து விடுவதில்லை. விழுதுகளும் சேர்ந்துதான் ஆலமரத்திற்குப் பெருமை—அழகு!

''மாநிலத்தில் சுயாட்சி—மத்தியிலே கூட்டாட்சி'' என்பது பிரிவினை வாதமல்ல, 'கூட்டாட்சி' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஒன்றியம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருப்பதாகவும் ; ஒன்றியம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும் நமது அரசியல் அமைப்பு கூட்டாட்சி முறையில்தான் அமைந்திருக்கிறதென்றும் அரசமைப்புச் சட்டமியற்றியவர்களில் தலைமையானவராகத் திகழ்ந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களே கூறியிருக்கிறார். அந்தக் கூட்டாட்சியும், சுயாட்சிகளும் சொல் அளவில்தான் இருக்கின்றன. அவை முழுமை பெறவேண்டும்—உண்மையான சுயாட்சியாக மலர்ந்து, இந்தியக் கூட்டாட்சி மணம் பரப்ப வேண்டுமென்றால், அப்படிச் சொல்கிறவர்கள் தோட்டத்துக்கே விரோதிகள் என்று கூறுவது பொருத்தமாகாது. 1947ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 22ஆம் நாளன்று அரசமைப்புச் சட்ட மன்றத்தில் முன் வைத்த பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்களின் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தீர்மானத்தில் ; ''சுதந்திர இந்தியாவில் அமைந்திடும் மாநிலங்களும், பிற ஆட்சிப் பகுதிகளும் சுயாட்சி (Autonomy) உரிமை பெற்று, மாநிலங்கட்கும் மத்திய அரசுக்கும் என குறிப்பிட்ட அதிகாரங்கள் நீங்கலான எஞ்சிய அதிகாரங்களுடன் (Residuary Powers) அமைந்து செயல்படும்'' என்று கூறியிருக்கும் கருத்தினை உற்று நோக்கின் மாநில சுயாட்சி என்பது நாட்டு ஒற்றுமைக்கு விரோதமான கோரிக்கையல்ல என்பது தெளிவாகும்.

45. மாநில சுயாட்சி என்பது அதிகார உரிமைகளை மாநிலங்கள் பெறுவது என்பது மட்டுமல்ல! தங்குதடையின்றி வளமிகு திட்டங்களை மாநிலங்களில் நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான நிதிவாயில்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்றிட வேண்டுமென்பதும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். எடுத்துக்காட்டாக, நிறுவனங்கள் மீது விதிக்கப்படும் வருமான வரி (Corporation Tax) மற்ற வருமான வரிகளைப்போல் மாநிலங்களுக்குப்பகிர்ந்தளிக்கப் படவில்லை. பொது வருமான வரி மீது மத்திய அரசு விதித்த உபரி வரியும் மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை. தேசியமயமாக்கப் பட்ட வங்கிகள் மீது மாநிலங்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பில் பங்கு சிறிதளவுகூட இல்லை. இவைகள் ஒன்றிரண்டு உதாரணங்கள். இந்த நிலைமைகளில் மாநிலங்கள் முழுப் பயன் அடையத்தக்க மாறுதல்கள் தேவையென்பதை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

46. "உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போர் மாநில அரசிலும், உறவுக்குக் கைகொடுப்போர் மத்திய அரசிலும் இருந்திடும் இந்தக் காலத்திலேயே, தமிழகத்தின் முறையீடுகள் பல தட்டிக்கழிக்கப் படுகின்றனவென்றால், தயவுக்குத் தவம் கிடப்போர் மாநிலத்திலும்—தாராள சிந்தையற்றோர் மத்திய அரசிலும் இருந்திட்டால் மாநிலத்தின் வேண்டுகோள்கள் விழலுக்கிறைத்த நீராகும்", என்று நான் சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் போது எடுத்துக் கூறியதை இப்போதும் நினைவூட்டுகிறேன்.

ஆகவே, மத்தியிலும்—மாநிலங்களிலும் ஆளுகிறவர்களைப் பொறுத்து இல்லாமல் மத்திய மாநில உறவுகள் அரசமைப்புச் சட்ட அடிப்படையிலேயே நிலைபெறவும், வலுப்பெறவும் வேண்டும். அதற்கு அரசமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டாக வேண்டும்.

இந்த வேண்டுகோளை மத்திய அரசு ஏற்றிடும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் இந்த அரசு தன்னாலியன்ற தகைவுறு திட்டங்களை தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தீட்டியுள்ளது என்ற மகிழ்ச்சியுடனும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அவையின் முன் வைக்கிறேன்.

வணக்கம்

சென்னை, 1972 மார்ச் திங்கள் 1 ஆம் நாள்.

மு. கருணாநிதி,
முதலமைச்சர்.